

Formanden: Da Lovforslaget er ændret her i Tinget, vil det nu blive sendt tilbage til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 195; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3013).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Det Lovforslag, vi i Dag behandler, berører jo mange og betydningsfulde Interesser. Det er derfor naturligt, at Udvalget har modtaget en Mængde Henvendelser fra forskellige Sider og for en stor Del ogsaa i forskellige Retninger. Indenfor selve Udvalget har der ogsaa været meget forskellige Synspunkter, men des glædeligere er det, at det nu er lykkedes at naa til Enighed, Enighed ikke blot mellem Udvalgets enkelte Medlemmer, men Enighed ogsaa mellem Udvalget og den højtærede Minister. For en Del har det været meget let at naa til den Enighed, nemlig for saa vidt som Lovforslaget indeholder Bestemmelser til at modvirke Svig, Usandfærdighed og Tillidsbrud. Hele Udvalget er enigt med den højtærede Minister om, at der overfor den Slags Forhold maa optrædes fra Lovgivningsmagtens Side og optrædes skarpt. Udvalget har derfor ogsaa kunnet tiltræde Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Kun paa et enkelt Punkt foreslaas der en Forandring, og det er ingenlunde for at svække Beskyttelsen af Sandheden, men tværtimod for at skærpe den. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 4 til § 12. Som ærede Medlemmer vil se af Regeringsforslaget, er der i § 12 Tale om Prisdgivelse af Driftshemmeligheder og den Slags Handlinger. Efter Regeringsforslaget skulde dette kun straffes, naar det skete for at fravende en anden hans Kundekreds, medens en saadan Betingelse ikke findes efter den nugældende Lovs § 12. Naturligvis kan der ikke være Tvivl om, at i de aller-

fleste Tilfælde vil Prisdgivelse af Driftshemmeligheder og lignende ske for at fravende en anden hans Kundekreds, men Udvalget har ikke ment, at der var nogen Grund til at opstille denne Betingelse positivt, det vil altsaa sige kræve det positivt godtgjort overfor Overtræderen, at han havde en saadan Hensigt. Vi mener, at selv om et saadant Bevis ikke kunde føres overfor ham, vilde det være rigtigt alligevel at straffe Krænkelsen af Tillidsforholdet som saadant. Vi stiller derfor under Nr. 4 Ændringsforslag om, at disse Ord, jeg før nævnedes: „for at fravende en anden hans Kundekreds“, udgaar af § 12.

Noget vanskeligere har det været at opnaa Enighed, for saa vidt Lovforslaget gaar ud over den Ramme, jeg nys nævnedes, for saa vidt det gaar videre: til at give en Beskyttelse for et vist Afsætningsmarked, ogsaa hvor der ikke foreligger Usandfærdighed eller Tillidsbrud. Det kan nemlig ikke nægtes, at naar man vil stille Regler i den Retning, kommer man altid til mere eller mindre at begrænse Erhvervslivets Frihed. Det er noget, som i sig selv maa være betænkeligt, og som man kun maa gøre, naar der er gode, forsvarlige Grunde derfor. Det gælder altsaa i saadanne Tilfælde at afveje de Grunde, der taler for, og de Grunde, der taler imod. Det er jo naturligt, at man fra forskellige Sider kan trække enten det ene eller det andet Hensyn i Forgrunden og komme til at se forskelligt paa Sagen. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Reglerne om Udsalg. Det kan jo ikke nægtes, at naar man giver saadanne Regler, som vi nu har haft siden 1912, der begrænser Adgangen til at holde Udsalg, sker der en vis Indskrænkning i Erhvervslivets Frihed. Forholdet er imidlertid det, at der tidligere har skjult sig adskillig Svindel under Betegnelsen Udsalg. Saa vidt jeg ved, er der ogsaa almindelig Tilfredshed med de Bestemmelser, man fik i 1912 til Regulering af Udsalg, og det vil være ærede Medlemmer bekendt, at man har lignende Regler i adskillige andre Lande, navnlig ogsaa i de store Kulturlande. Udvalget er derfor kommet til det Resultat, at det vil være rigtigst at opretholde denne Regulering af Udsalgene, men vi har dog ment det rigtigt at formulere Reglerne noget anderledes, end de findes i Loven af 1912, og ogsaa lidt anderledes, end de findes i Regeringsforslaget. Der er nemlig overfor Udvalget fra en Række Erhvervsorganisationers Side med Styrke gjort gældende, at de